

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010287
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1614010287.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného F. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom A. č. X, R., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. októbra 2014, takto

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný F. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom A. č. X, R.

sa uznáva za vinného, že

dňa 30.04.2014 v ranných hodinách spolu s ďalšou osobou v obvode železničnej stanice Zohor odpílili zo železnej konštrukcie haly bývalého rušňového depa dva kusy železných rámov v rozmere 60 x 210 cm, ktoré následne položili na vozík a odviezli do zberných surovín, kde ich predali, čím poškodenej spoločnosti ŽSR a.s., so sídlom na Klemensovej 8 v Bratislave spôsobili škodu vo výške 10,- €, pričom obvinený tak konal napriek tomu, že dňa 20.08.2013 bol rozhodnutím Obvodného úradu Malacky sp. zn. ObU-MA-OVVS-2013/03894-00010/P, právoplatným dňa 04.10.2013, postihnutý za priestupok proti majetku (spočívajúci v krádeži) v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zároveň dňa 28.06.2013 bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 43/2013, právoplatným dňa 21.08.2013 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky,

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona je obvinený povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenú spoločnosť Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31364501, škodu vo výške 10,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátorka okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 11.08.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 260/14 - 13 na obžalovaného F. Z. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. por.), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného, vyčíslenou škodou, trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 1T/43/2013.

Súd pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému F. Z. uloží, vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať

v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatela, aby viedol riadny život.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát prejednávany v priestupkovom konaní za priestupky proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol celkom dva krát odsúdený na území Slovenskej republiky za krádeže, a to v roku 2010 trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 2T/44/2009, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 1T/43/2013 na podmienený trest odňatia slobody, s dvojročnou skúšobnou dobou do 21.8.2015, teda trestnej činnosti v danej trestnej veci sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Obžalovaný uviedol, že spáchanie skutku veľmi ľutuje, tohto sa dopustil z dôvodu finančnej núdze, na obživu si zarába zberom starého železa a spôsobená škoda bola vo výške 10 €. Obžalovaný žiadal, aby mu bol uložený iný druh trestu ako nepodmienený trest odňatia slobody a to trest povinnej práce, s uložením ktorého súhlasí. Uviedol, že poškodenej spoločnosti škodu uhradí.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval. Z vyjadrenia obžalovaného je zrejmé, že skutok ktorý vykonal, bol neuvážení, urobil to preto, lebo nemal prostriedky na obživu, jeho rodina sa nachádza v hmotnej núdzi. Naopak obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. Teda u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký. Súd taktiež prihliadol na povahu a okolnosti spáchania trestného činu a to skutočnosť, že obžalovaný odpíli železnú konštrukciu, pričom podľa vyjadrenia splnomocnenca poškodeného sa jednalo o konštrukciu haly bývalého rušňového depa, ktorá je odpísaná a vyradená z aktívneho majetku spoločnosti, pričom táto bude rozobratá a odovzdaná do zberne druhotných surovín, je teda určená na likvidáciu, čomu zodpovedá aj spôsobená škoda vo výške 10 €.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín, nakoľko súd odsudzuje páchatela za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov, obžalovaný s uložením tohto druhu trestu súhlasil a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, osobné pomery obžalovaného (ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu), jeho vek, možnosť jeho nápravy a okolnosti spáchania trestného činu má súd za to, že nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody a to nepodmienený, keďže trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. tak prichádzalo do úvahy uloženie tohto druhu trestu jedine ako nepodmieneného. Na druhej strane, najmä pri ukladaní krátkodobých nepodmienených trestov odňatia slobody, musí súd skúmať, či nemôže byť účel trestu splnený alternatívnym trestom nespojeným s odňatím slobody. Je pritom všeobecne v súdnej praxi uznávané, že krátkodobé tresty odňatia slobody by mali byť ukladané len výnimočne. V predmetnej veci v prospech neuloženia trestu odňatia slobody (v danom prípade jedine nepodmieneného) navyše svedčí aj okolnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Významne však súd prihliadol aj k zásade pre ukladanie trestov uvedenej v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa tejto zásady má trest plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatela, aby viedol riadny život. Uložený druh trestu - trest povinnej práce - bude plniť prevýchovnú funkciu tým, že umožní obžalovanému získať riadne pracovné návyky, ale najmä umožní obžalovanému vlastným pričinením nahradiť spoločnosti ujmu spôsobenú na právom chránených záujmoch tým, že vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu odpracuje v prospech spoločnosti určité práce v rozsahu 250 hodín. Úplne na záver súd uvádza, že obžalovaný si počas výkonu uloženého trestu bude musieť uvedomiť, že do budúcnosti svoje eventuálne protiprávne konanie nebude môcť pred prísnejšou sankciou nijako ospravedlniť.

Súd rozhodol o nároku poškodenej spoločnosti na náhradu škody tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, nakoľko táto si svoj nárok riadne a včas uplatnila do skončenia vyšetrovania, pričom samotný obžalovaný uplatnený nárok v plnom rozsahu uznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

V Malackách, dňa 06. októbra 2014
Mgr. Adriana Šimková
samosudkyňa